

Dosarul nr. 2ra-1525/22
2-20133773-01-2ra-21102022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. N. Russu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. A. Panov, O. Cojocar, M. Anton

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Casian,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Casian împotriva Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr. 55/532 cu privire la constatarea încălcării dreptului constituțional la muncă, anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioadă de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2020, Vladimir Casian a depus cerere de chemare în judecată împotriva ACC nr. 55/532, solicitând: constatarea încălcării dreptului constituțional la muncă, anularea ordinului nr.21/20 din 13 ianuarie 2020 cu privire la eliberarea din funcție, restabilirea în funcția de măturător la Asociația de coproprietari în condominiu nr.55/532, încasarea salariului lunar în mărime de 1 270 lei din contul Asociației de coproprietari în condominiu nr.55/532 începând cu data de 1 decembrie 2019 până la momentul restabilirii în funcție, încasarea despăgubirii morale în mărime de 10 000 lei și încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că la 9 septembrie 2019, conform ordinului nr.13/19 „Cu privire la angajarea la serviciu în calitate de măturător, a fost angajat la ACC nr. 55/532, cu un salariu de 1 270 de lei.

Conform pct.4 din contractul individual de muncă f/n din 9 septembrie 2019, durata contractului este pe o perioadă nedeterminată, pct.12 lit. (a) stabilește un salariu de funcție de 1 270 de lei, iar pct. 13 stabilește regimul de muncă de 15 ore pe săptămână, pct.26 stabilește: „prezentul contract individual de muncă poate fi încetat în circumstanțe ce nu depind de voința părților sau la inițiativa uneia dintre părți.

A menționat că în perioada 9 septembrie 2019 – 13 ianuarie 2020 careva obiecții privind neîndeplinirea obligațiilor de funcție, din partea administrației ACC nr.55/532, n-au existat.

Ultimul salariu l-a ridicat pentru luna octombrie 2019.

De facto, și-a îndeplinit funcția de măturător până la data de 17 februarie 2020, când a părăsit locul de muncă din motiv că a fost amenințat de consilierul Vitalie Tinco.

La 13 ianuarie 2020, președintele asociației a emis ordinul nr.21/20 din 13 ianuarie 2020 „Cu privire la eliberarea din funcție” cu următorul conținut: „se eliberează din funcția de măturător domnul Casian Vladimir din data de 15.01.2020 în baza art. 86, pct. s) a Codului muncii (încheiere, vizând salariații ce prestează munca prin cumul, a unui contract individual de muncă cu o altă persoană care va exercita profesia, specialitatea sau funcția respectivă ca profesie, specialitatea sau funcție de bază art.273)”.

Reclamantul a invocat că ordinul este ilegal, pentru că nu i-a fost adus la cunoștință sub semnătură, nu i s-a propus funcția de măturător ca muncă de bază, el fiind de acord să lucreze în funcția de măturător pe un salariu complet (8 ore), pentru că a fost angajat în calitate de măturător la asociația pe un termen nedeterminat, în ordin nu este indicat numărul de zile pentru concediu nefolosit.

Consideră că ordinul contravine prevederilor art. 46 și art. 49 din Codul muncii.

În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 46, 49, 210, 327, 329, 349, 354, 355 din Codul muncii.

În ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare din 23 martie 2021, reprezentantul ACC nr. 55/532 a invocat excepția de tardivitate.

Prin încheierea din 23 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind prematură soluționarea excepției de tardivitate, urmând ca asupra acesteia instanța de judecată să se expună odată cu fondul cauzei.

Prin hotărârea din 23 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a constatat ca fiind depusă în termenul legal de prescripție extinctivă acțiunea.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Casian Vladimir împotriva ACC nr. 55/532 cu privire la constatarea încălcării dreptului constituțional la muncă, anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioadă de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că reclamantul a fost concediat în temeiul art.86 alin.(1) lit. s) Codul muncii din data de 15 ianuarie 2020, încheierea, vizând salariații ce prestează munca prin cumul, a unui contract individual de muncă cu o altă persoană care va exercita profesia, specialitatea sau funcția respectivă ca profesie, specialitate sau funcție de bază (art.273).

Casian Vladimir a invocat că ordinul de concediere nr. 21/20 din 13 ianuarie 2020 este ilegal, din motivul că nu i s-a propus funcția de măturător ca muncă de bază, el fiind de acord să lucreze în funcția de măturător pe un salariu complet (8 ore).

În acest context Colegiul instanței e apel a reținut ca fiind corectă concluzia primei instanțe care a menționat că în conformitate cu prevederile Codului muncii,

în cazul concedierii unui salariat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. s) și art. 273 din Codul muncii, legiuitorul nu a instituit o astfel de garanție, deși s-a stabilit cu certitudine că ACC nr. 55/532 i-a propus lui Casian Vladimir o altă funcție, însă aceasta a refuzat.

Or, reclamantul activa prin cumul la ACC nr. 55/532, iar în funcția de măturător a fost angajată o persoană în funcția de bază, fapt care nu a fost negat de către reclamant atât în acțiunea depusă cât și în cadrul examinării cauzei în fond.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apelantului precum că ordinul de concediere nr. 21/20 din 13 ianuarie 2020 emis de către intimat ACC 55/532 este ilegal din considerent că pârâtul/intimat nu a prezentat nici o probă despre faptul că anume în funcția de măturător ocupată anterior de către Casian Vladimir prin cumul, a fost angajată o nouă persona de bază pentru o normă de muncă deplină (8 ore pe zi).

La 12 mai 2021, Vladimir Casian, fiind reprezentat de avocatul Ruslan Cimpoi, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Ruslan Cimpoi în interesele lui Vladimir Casian și s-a menținut hotărârea din 23 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 5 octombrie 2022, Vladimir Casian a declarat recurs împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

La 24 noiembrie 2022, Vladimir Casian a depus cerere de recurs suplimentar, având aceleași solicitări.

În motivarea recursului, în esență, Vladimir Casian a invocat că decizia recurată este ilegală și abuzivă, fiind pasibilă de casare.

A susținut că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele, care au o importanță pentru soluționarea cauzei, concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material și de drept procedural au fost aplicate eronat.

Recurentul consideră că la emiterea deciziei instanța de apel a folosit aceleași fraze care au fost expuse în hotărârea emisă de instanța de fond, ignorând integral toate argumentele și probele prezentate în apel.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată avocaților părților la 23 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.183).

Totodată, copia deciziei integrale a instanței de apel nu a fost expediată recurentului Vladimir Casian.

Din aceste motive, Colegiul consideră recursul depus la 5 octombrie 2022, ca fiind declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin referința depusă la 10 noiembrie 2022, avocatul Svetlana Onici, în interesele ACC nr. 55/532, a solicitat declararea inadmisibilității recursului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se

bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Vladimir Casian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Vladimir Casian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh